

“Monografies Mèdiques”

per

SALVADOR VIVES

Amb motiu d'haver arribat “Monografies Mèdiques” a l'any X de la seva publicació ens sembla escaient i oportú un breu comentari a l'obra d'aquest destacat exponent de la nostra vida mèdica.

Per bé que amb molta parsimònia, va augmentant a poc a poc el volum de la premsa mèdica catalana. Notem, de passada, que coincidint amb l'autonomia de Catalunya hom ha pogut observar en aquests darrers anys que s'accelerava el ritme d'aparició de noves publicacions mèdiques en llengua vernacle. Es que, pagui o no plagui, del fet de tenir un poble política pròpia se'n deriva sempre una influència considerable sobre la seva cultura.

Arrenglerats, els títols de les publicacions mèdiques periòdiques en català comencen a fer un cert goig. Ultra “Monografies Mèdiques”, recordem ara els següents: *Annals de Medicina*, *La Medicina Catalana*, *Arxius d'Odontologia*, *Llibres de Ponències i Comunicacions dels VIII Congressos de l'Associació de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana*, *La Pràctica Mèdica* (Tarragona), *Treballs de la Societat de Biologia*, *Fulls Clínics* (Reus), *Actes de l'Institut Mèdico-Farmacèutic*, *Medicina Física*, *Sanitat Catalana*, *Annals de l'Hospital de la Santa Creu i de Sant Pau*, *Butlletí de l'Hospital del Sagrat Cor de Jesús*, *Annals de l'Acadèmia de Medicina de Barcelona*, *Butlletí de la Societat Catalana de Pediatria*, *Butlletí de la Societat de Tisiologia*, *Butlletí de la Societat de Cirurgia de Catalunya*, *Arxius de Psicologia i Psiquiatria infantils*.

D'entre l'estol d'aquestes publicacions es destaquen amb personalitat ben pròpia i inconfusible les “Monografies Mèdiques”, dirigides i editades pel company Dr. J. Aiguader i Miró, i on col·laboren gairebé tots els mestres de la Medicina catalana.

Al nostre mode de veure, “Monografies Mè-

diques” tenen una doble acció beneficosa sobre la nostra cultura mèdica. D'una banda, orientades com són en llur majoria a un fi didàctic, donen al lector una visió de conjunt i una idea completa de l'estat actual de la qüestió a què cada una d'elles està destinada, cosa que seria difícil d'aconseguir sense consultar una extensa bibliografia. No cal ponderar si n'és d'apreciable aquest servei per al metge pràctic, que ha de lluitar sempre amb apremis de temps. D'altra banda, l'indole de la publicació obliga els autors a conrear dots de claredat, de concisió i de síntesi, és a dir, força la selecció dels nostres metges a una gimnàstica intel·lectual prou i massa abandonada per no res sentir-se'n seriosament la nostra cultura mèdica en la seva expressió formal.

L'esperit bufa allà on vol, ha estat dit, i, per tant, difícilment poden suscitar-se per obra de la voluntat aquelles circumstàncies on neixen les concepcions cabdals, les idees ferment que fan època dins la història de la Medicina; però el crear un “clima” que doni aire de normalitat a una cultura pel nombre i la qualitat de's que hi participen ja és cosa que està més a l'abast de les nostres possibilitats. I no hi ha dubte que per les curiositats que desenrotllen, per les necessitats que satisfan i pels esforços que susciten “Monografies Mèdiques” són un factor poderós de normalització de la cultura mèdica catalana.

L'examen de la llista d'autors i de temes palesa que “Monografies Mèdiques” han nascut i crescut a ple aire, lluny de tot ambient de grup o de capelleta i que el seu director s'inspira i s'orienta en un sentit ample i noble nacional. Afegim, encara, que és un alt encert del Dr. Aiguader l'haver demanat i obtingut la col·laboració de metges eminents dels països occitans, de metges d'aquests països que ens són històricament tan afins i on moltes de les nostres coses troben un eco i un acolliment ben cordials.